

Zkouška náležitě kouzelnické úrovně

Kolo roku

Student: **Carrie Chambers**

Profesor: **Janel Weil**

Školní rok: Léto 2020

Zadání: *Zadání zkoušky NKÚ z předmětu Kolo roku bude mít několik částí. Splnit jich můžete libovolný počet, jen předesílám, že minimální délka práce je podle předpisů MK 26 palců, v případě ilustrací pak kratší odpovídajícím způsobem.*

1) Zapomeňte na všechno, co jste se na předmětu naučila, a otevřete mysl novým možnostem. Sestavte mi **kompletní novou mytologii**, která stojí za osmerem svátků a tvoří koloběh roku v přírodě. Žádný boj mezi dvěma králi, zkuste něco nového. Chci vědět všechno.

2) Napište mi **báseň**, ve které popíšete **všechny svátky kola roku** tak, aby byl i neznalci jasně pochopitelný jejich charakter. (Toto vám samozřejmě z celkové délky ukousne větší kus, protože poezie není jen o počtu znaků, víme.)

3) Ke každému z osmera svátků mi **napište drabble** (literární útvar o přesně stovce slov). Nejde mi o popis daného svátku, spíš v krátkém minipříběhu nějak zachyťte jejich podstatu, co se během nich děje, jakou mají atmosféru... Rozumíme si!

4) Ke každému z osmera svátků kola roku **postavte malý oltář**, na kterém budou odpovídající předměty, které se k němu hodí. Všechny osm nafaťte, krátce popište a přidejte i cedulku se svým kouzelnickým jménem.

5) Nakreslete mi, **jak se třída výuky Kola roku měnila s každým dalším svátkem**, její výzdobu – použijte vlastní fantazii a klidně některé věci, které ke svátkům patří, přidejte, ačkoli jsem je nezmiňovala.

Vypracování:

1) Těchto osm svátků spojuje jedna putující rodinka, mladý pár s osmiletým dítětem. Dívka byla většinou jako bez života, znuděná, držela své dítě za ruku, ale nevěnovala mu přílišnou pozornost. Muž o ně pečoval, když bylo třeba, ale také do toho příliš života nedával. Tak šli celý leden, nic se nedělo. Obcházeli svět stále stejně bez života. Ale malé dítě potřebuje pozornost a nějakou tu zábavu. To si pár uvědomil, když došli v noci mezi 1. a 2. únorem na louku obklopenou stromy. Rozhodli se na chvíli si tu oddechnout, ale jak se rozešli skrz ni, vzneslo se z vysoké trávy na tisíce světlušek a

ozářily vzduch kolem nich. Jejich světlo se odráželo v očích třech cestovatelů a vdechlo do nich trochu života. Radovali se z těch světel, posadili se do trávy a začali ji splétat – do tvaru kříže, který symbolizoval 4 světové strany, které pro ně byly v tu dobu velmi důležité, zvláště, když neměli kompas. Tento svátek ustanovili svátkem světel, jelikož světlo bylo přesně to, co jim pročistilo jejich mysli a posvětilo na jejich nezáživné životy bez radosti.

A tak pokračovali dál, naplnění životem jako nikdy dřív. Tak uběhl další měsíc a přišla jarní rovnodennost. O té už rodina věděla a zatoužila po dalším svátku, po další radosti, no a jarní rovnodennost jim přišla jako vhodná příležitost nějaký uspořádat. Našli si další louku, která byla plná jarního kvítí, a rozhodli se tam začít, protože původně objevili něco krásného také na louce. A i tentokrát se jim poštěstilo. Upletli si květinové věnečky do vlasů a sledovali zajíce, jak rychle probíhá přes louku, stejně tak zahlédli srnku v lese, jak je pozoruje a rychle odbíhá zas pryč. Tak je napadlo, že by jejich pohyby mohli napodobit. A tak začali tančit – nebyl to tanec, jaký známe teď. Byl to tanec, kterým napodobujeme zvířata, kterým se i dnes dá uctít náš zvířecí totem, vůdce. Tím tento svátek však nekončí – ten den totiž také došli ke stavení. Žila tam mladá selka a na statku měla jak beránky s ovečkami, tak slepice a skot. Ovečky a beránci měli kolem krku zvoneček, protože se selce často ztráceli – to zaujalo dítě a moc ho potěšilo a pobavilo, když za nimi ohánělo a ony přitom zvonily. Jelikož jim to přineslo smích a radost, rozhodli se přidat to k symbolům tohoto svátku. Když tak rozhodla, selka jim upekla i jídlo ve tvaru beránka – tedy to, čemu my dnes říkáme prostě velikonoční beránek. Dívku zas napadlo vajíčka nabarvit, když je vzala do ruky. Barvila je kvítím a zelenou trávou a darovala je selce jakožto důkaz jejich vděčnosti. Takto vznikly Velikonoce a Ostara – plná tance, symbolů zajíčka a beránka a barvených vajíček.

Nuže pokračovali dál ve své cestě. Dříve bylo jejich cílem jen najít smysl života. Teď už měli do toho života skutečně chuť a chtěli ho prožít, toužili po dalších svátcích a toužili poznat a procestovat celý svět. Takže cestovali další měsíc a dostali se do vesnice. To byla noc z 30. dubna na 1. května a hledali tam někde ubytování – měl to být jejich první večer strávený v opravdovém přístřešku, ne jen pod stromy v lese či na louce. Ten večer poznali hospodskou veselku. Pili jedli a tančili, veselili se, a venku na velkém ohni opékali maso. Tu noc také pár obnovil svou lásku, zatímco si jejich dítě hrálo s ostatními dětmi. Proto je tento svátek svátkem ohně, lásky, pije se víno a medovina. Tak žena počala další dítě, a tak vznikl svátek Beltane.

Další měsíc uběhl a přišel letní slunovrat. Koneckonců, již oslavili jarní rovnodennost a letní slunovrat je jistě stejně tak důležitý. Proč tedy neuspořádat další svátek? Byla jasná další oslava, uspořádali si tedy hostinu v přírodě. Opět zapálili oheň a opékali maso, pili. Tančili spolu a přitom také zpívali. A to bylo za dne, kdy oslavovali slunce a jeho záři, která jim přinášela do života světlo a radost. Vytvořili si z kvítí, listů a peří

oblečení a nosili ho celý den na počest tohoto svátku a na počest přírody. Tak vznikla Litha.

Léto přinášelo rodince štěstí mnoho samo o sobě, proto neměli příliš potřebu pořádat další měsíc nějaký svátek. Šli tedy dál, tentokrát dva měsíce, cestou si také prozpěvovali a více se radovali. Přišel však srpen a za měsíc mělo léto končit. Aby tedy ještě znovu oslavili léto pořádně a slavnostně se tak připravili na jeho konec, zavedli další svátek – Lammas (či Lughnasadh). Pole už byla sklizená, přesto však na něj šli a oslavovali tam právě sklizeň, tančili tam a zpívali. Když došli do blízké vesnice, také tam pomohli s mlácením obilí a s pečením chleba, za což jeden bochník také s sebou dostali. Tak se obilí a chléb také staly symbolem Lammasu.

Další měsíc uběhl, další měsíc cestování. No a přišla podzimní rovnodennost. Oslavili jarní rovnodennost, tak přeci musí tu podzimní oslavit také! Lidé po celém světě sklízeli ovoce v sadech – tedy rozhodla se rodina všem sklizním požehnat. Opět tančili na její počest, jelikož tanec vždy přinesl úsměv všem tančícím i těm tomu přítomných. Jedli jablka a pili víno, a radovali se pod širákem. Tak vznikl Mabon.

A přišel další měsíc, noc z 31. října na 1. listopadu. A přišla nešťastná nehoda. Jejich drahocenné dítě, jež stárlo každým dnem, zatímco oni zůstávali beze změny, ono zestárlo a zemřelo. Vzlykala žena nad svou ztrátou, i její muž ho v duchu oplakával a utěšoval ji. Vytvořili si masky, aby svůj smutek skryli a nechali ho jen pro sebe a pro své mrtvé dítě. Zapálili hranici a jeho tělo v něm spálili, prach pak nechali vítr roznést po celém světě, aby spatřil i to, co za svůj život vidět nestihl. Tak každý rok oplakávají na Samhain smrt svých dětí. Jelikož dítě, jež počala, narodí se opět na jaře a prožije s nimi další cesty, než opět skoná na svátek Samhain.

Tak šli dál a došli do vesnice, tam se rozhodli přečkat zimu. Měli krásný pokoj hnedka u lesa. Tam přišla zima a zimní slunovrat. Dívka odpočívala, protože byla těhotná a příliš toho už v té době udělat nezvládla. Muž jí uspořádal v pokoji krásnou hostinu, zpívali spolu a přinesl dovnitř malý stromek, jež společně ozdobili věcmi, jež kolem našli. Vytvořili tak svátek Yule.

Tak přečkali zimu, u stromku, než se na jaře opět narodí jejich dítě a budou moci opět vyrazit na cestu. Jejich děti, lidské děti budou nadále stárnout a čeká je smrt před zimou, oni však zůstávají stejní a dál dávají život, ona jakožto Bohyně a on jakožto Bůh.

3) *Tady jsem se rozhodla spíše shrnout jak je slavím já + jak bych je také ráda slavila. :) Taková kombinace.*

Na telefonu píplu upozornění – upozornění, že přišel svátek, na který jsem se celý týden, ba i téměř měsíc, těšila. Větší oslavy přijdou až večer, ovšem chystat se mohu i přes den. Nasbírat pár jarních květin, rozvěsit je po domě či uplést Bridgitein kříž z vysoké trávy. Dům vyzdobit bíle, červeně a oranžově, tedy barvami slunce. No a snad i oblečení té barvy si na sebe dnes vezmu, a také granátový náhrdelník, krystal také symbolický pro tento svátek. Strávím čas s rodinou, a pak už přijde večer. Vyložím si tarot a zapálím svíčky. Přemýšlím, čeho tento rok dosáhnu, a také jak.

Všechno rozkvetlo, jarní kytičky už máme i na zahradě a přicházejí Ostara a poté i Velikonoce, které mají některé podobné zvyky. Na Ostaru tedy samozřejmě zas si dělám tarotový výklad, který mi říká, co je pro mne dobré. Barvím vajíčka a pletu věnečky z pampelišek. Tady pro mne není nejdůležitější večer, ale spíše den, kdy je všechno prosluněné a kdy bych měla více času trávit venku. Dále si jdu zmeditovat přímo ven do přírody, nebo si pustím vedenou meditaci doma, se zapnutými zvuky přírody. Pak se opět vrátím na zahradu a zasadím semínka, a to jak ta fyzická, tak psychická.

Přišel 1. květen a s ním i svátek Beltane. Můj oltář opět zdobí květiny a žluté a oranžové svíčky. Stále je to jaro, takže slavím především přes den. Opět zvolím meditaci v přírodě či vedenou meditaci doma a výklad tarotu. Snad si opět vyrobím věnec na hlavu, třeba i z jiných květin než z pampelišek. Pak také vezmu větvičku a několik stuh, a tak si vytvořím to, čemu se v angličtině říká May Pole. Všechny stuhy mají světlé barvy – zelenou, modrou, bílou, žlutou, růžovou, ... A to pak také přijde na můj oltář. Večer také přijde hudba, tanec a zpěv.

Tak přišel 21. červen. Léto, a zároveň zbývá 8 dní do mých narozenin, což tento svátek pro mě činí ještě důležitějším. Opět tedy je na řadě trávení času venku jak to jen jde, snad i přesadím své květiny – zvláště má Aloe Vera to často potřebuje – opět je na řadě výklad tarotu a meditace. Také venku natrhám nějaké květiny – buď něco pro ochranu, prostě podle potřeby – a dám si je pod polštář, nahlas si řeknu, proč to dělám a usnu na nich. Zároveň, protože je velké horko, si zaplavu v bazénu, který nejdřív odkryji, abych mohla cítit všechnu tu přírodu kolem.

Nastal 1. srpen a nastal čas sklizně. Tento den trávím samozřejmě stále čas venku (to snad platí ke každému svátku kromě zimních, kdy už je to těžší), především však kolem své rodiny. S mamkou něco upeču, nejspíše z jablek, jakožto symbol sklizně – tedy jablečný koláč, nebo třeba štrúdl. Večer přijdou další oslavy – tanec, hudba, zpěv, možná i ten jablečný koláč, co přes den upečeme. Během tohoto svátku samozřejmě

nechybí ani meditace v přírodě či vedená meditace doma. No a také výklad tarotu, který mi poví, co jsem sklídila, čeho se zbavit, co ostatním dát, a co poroste dál.

Přišel 21. den září a s ním i svátek Mabon. Jak přichází podzim, tak si zdobím svůj oltář spadlými listy stromů (tedy pokud už venku jsou) a kukuřičnými klasy, když nějaké najdu. V tento den také upeču chléb. Pokud se mi naskytne příležitost, místo obyčejného trávení času venku se projdu až do lesa, kde budou vidět krásně zbarvené koruny stromů i snad jejich spadané listí. Tam ho také nasbírám. Přejde na řadu samozřejmě i meditace a výklad tarotu. Dále také vytvořím obraz pro svůj oltář – obtisky listů různých tvarů, právě barev žluté, červené, oranžové i hnědé. Jednoduše barvy podzimu.

Přišel 31. říjen. Pro mnohé Halloween, pro mne zároveň oslava svátku Samhain. Je to svátek mrtvých, kdy na ně budu také vzpomínat. Proto můj oltář zdobí zároveň (kromě dýně) i fotky mrtvých – u mne to je fotka mé andulky, kočky a morčete. Opět to provází meditace a výklad tarotu. Také tanec a oslavy svátku a oslavy pro zemřelé. Také si projdu různé fotky další, které s nimi mám a budu na ně přes den myslet. Večer jim zapálím svíčku, a také nahlas řeknu, co si o nich chci a budu pamatovat, či cokoli jiného, co bych jim snad chtěla sdělit.

Tak přišel 21. prosinec, kdy už se také všichni těší na Vánoce. Já slavím Yule také i s Vánoce, proto se také snažím naplánovat zdobení vánočního stromku na 21. Postavím ho pár dní předem a na Yule ho budu celý den zdobit – světýlka, ozdoby, vánoční hvězda, řetěz a stužky. Jeden malý stromeček, který je zároveň hrací skříňkou, si právě postavím i na oltář, a pokud najdu větvičku jehličnanu, tak i tu si dám do malé vázy. Opět tarotový výklad a meditace, ta samozřejmě nesmí chybět. Pokud napadne sníh, také půjdu s rodinou ven koulovat se. Však je to o rodině.